

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1095

09.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andra revolutionen Volym I: Tro och kamp

Del 8

Sextioalet var den nationalsocialistiska idéns långa natt. Visst fanns det nationalsocialister i Tyskland, små grupper av före detta partikamrater som hade gått med i någon nationell organisation och väntade på bättre tider. Försök av gamla nationalsocialister, via Sydamerika och Nationalsocialistiska världsunionen (WUNS) via England, att bygga upp något i Tyskland misslyckades.

Ett ord om ODESSA, som sägs ha gjort sitt sista stora försök att få inflytande i världspolitiken på 1960-talet:

Det kan med säkerhet antas att kretsar inom partiet och SS mot slutet av kriget tänkte på att fortsätta sitt arbete efter det förlorade kriget. Detta framgår av de välorganiserade flyktvägarna, via Rom till Sydamerika, för höga parti- och SS-ledare, liksom av det faktum att viktiga dokument från Tredje riket kunde föras i säkerhet.

I detta sammanhang har gömställena i österrikiska och nu tjeckoslovakiska bergssjöar blivit berömda. Att en grupp som ODESSA existerar stöds också av det faktum att vakter uppenbarligen lämnades kvar vid dessa sjöar - åtminstone kostade upptäckten av nazidokument och förfalskade pundsedlar, en gång avsedda att störa den brittiska ekonomin även under krigets sista månader, i den

österrikiska Toplitzsee de västerländska underrättelsetjänsterna två döda så sent som i början av 1960-talet. Det är också ett faktum att tjeckerna hittade åtminstone ett fall i sina sjöar. Ändå måste det sägas klart och tydligt:

Det finns inga bevis för att ODESSA existerar, men många saker pekar på det.

I mitten av 1960-talet arbetade i alla fall en grupp tyska vetenskapsmän på uppdrag av den egyptiska regeringen med att utveckla missiler mot Israel - baserade på en vidareutveckling av V2. Rykten som aldrig har bekräftats säger att dessa forskare rekryterades och placerades av ODESSA. Om det stämmer var detta ODESSA:s sista politiskt betydelsefulla handling. Vid den sista militärparaden före sexdagarskriget visades dessa missiler upp för allmänheten, men stridsspetsarna var ännu inte klara, men angreppskriget och den judiska statens seger satte stopp för detta experiment med en egyptisk medeldistansmissil. I dag ska ODESSA - som nu har bytt namn till Kamratföreningen - bara ta hand om kamrater som riskerar att åtalas för påstådda krigsförbrytelser.

Man kan med gott samvete anta att det ännu trettio år efter kriget pågår en kamp mellan nationalsocialistiska hemliga organisationer som fortfarande har sitt ursprung direkt i Tredje riket och segrarmakternas hantlangare eller den israeliska underrättelsetjänsten. Detta hemliga krig har dock inget inflytande på den politiska utvecklingen, och därför lämnar vi spekulationernas skakiga grund och återvänder till Tyskland i slutet av 1960-talet.

Den nya generationens nationalsocialistiska rörelse började 1967 med **Wolf-Dieter Eckharts** redan nämnda aktiviteter, som med organisationer som Bund Deutscher Nationalsozialisten och senare Freundeskreis der NSDAP med tidningarna "Nationalsozialistischer Deutscher Nachrichtendienst" och "Mitteilungsblatt des Freundeskreises der NSDAP" bedrev nazistisk propaganda.

År 1970 gjordes det första försöket att återupprätta NSDAP i München. Detta försök, liksom andra efter det, misslyckades på grund av det faktum att en grupp nationalsocialistiskt sinnade människor utan affischer, tidningar och pengar helt enkelt inte utgör ett parti. Följden blev att nazistiska kampgrupper blomstrade överallt - helt oberoende, små och endast regionalt betydelsefulla grupper, som alla arbetade på egen hand utan en fast form och strategi, och av vilka några fortfarande existerar idag. Drivkraften för en enhetlig, stark NS underjordisk rörelse var tvungen att komma utifrån:

Tiden var mogen för ett nytt NSDAP! Över hela Tyskland väntade nationalsocialisterna på signalen.

År 1971 grundade den då 18-årige tysk-amerikanen **Gerhard Lauck** NSDAP-

AUSLANDSORGANISATION. Under de närmaste åren var det möjligt att hitta NSDAP/AO-celler överallt i Tyskland bland de redan existerande NS-kampgrupperna, i NPD, JN och i många andra organisationer. Dessa celler försågs och förses med propagandamaterial från Amerika och har idag blivit så många att man utan att överdriva kan konstatera:

NSDAP/AO kan inte längre krossas. Vid ett möte i Hamburg 1974 förklarade partiledaren för NSDAP/AO, Gerhard Lauck, de utländska tyskarnas roll i den nationalsocialistiska frihetskampen:

"Det kommer att förvåna er att höra att efter och under kriget insåg även yankees att propagandan mot Hitler och Tredje riket helt enkelt var för osannolik för att vara sann, för det tyska folkets heroiska kamp och dess absoluta "lojalitet till det bittra slutet" är otänkbart under ett kriminellt ledarskap. Många amerikanska soldater som lärde känna den tyska soldaten på slagfältet var tvungna att erkänna för mig att de tyska soldaterna var de bästa och att de, de allierade, bara hade vunnit kriget tack vare en stor numerär överlägsenhet, till vilken jag måste lägga det förräderi som otacksamt skrev in sig i den tyska historien den 20 juli 1944.

Sedan 1945 har det varken rått fred eller frihet i världen. Två kriminella krig mot Tyskland för att säkra demokratin och rädda världen har varken lett till rättvisa eller säkerhet, utan bara till orättvisor i ett delat, ockuperat Europa och till uppkomsten av en asiatisk fara, nämligen Sovjetunionen. Detta faktum har fått många amerikaner att tänka till och många tidigare motståndare har blivit vänner med Tyskland och beundrare av Adolf Hitler och här menar jag rena Yankees. Jag kan alltså inte betraktas som en representant för dessa äntligen, nästan för sent upplysta yankees, eftersom jag inte är en yankee. Jag är först och främst en utvandrad tysk och först i andra hand en amerikansk medborgare. Vi Amerika-tyskar uppfyller vår plikt som medborgare gentemot den amerikanska regeringen, men bara om den inte kämpar mot vårt tyska fädernesland. För mig är mitt amerikanska medborgarskap ett vapen.

Vi tysk-amerikaner är inte lika populära i Tyskland som de utvandrade tyskarna i Sydafrika och Östeuropa, eftersom den stora majoriteten är amerikaniserad och till och med har kämpat mot det tyska fosterlandet. Men just därför är minoriteten av Volkstreuen desto mer uppskattad, eftersom vi inte bara måste kämpa mot jänkarna, utan också mot de så kallade Volksgenossen, mot de fullständigt amerikaniserade tyskhatarna av tysk härkomst som inte ens märker att deras egna efternamn är tyska. Mot de kulturintellektuella som fäster större vikt vid folksånger än vid det tyska fosterlandet och mot de patrioter som pratar och dricker mycket men inte gör någonting. Men dessa är tysk-amerikaner, nämligen amerikaner av tyskt ursprung. Men vi är amerikansk-tyskar. Tyskar som bara har en sak gemensamt med USA, nämligen att vi bor här.

De flesta Amerikatyskar är äldre människor, men det finns fortfarande pojkar som jag. Vi är kanske en gåta för er riktyskar, eftersom vi är offer för Amerika-Tysklands nederlag. Vi lärde oss vårt modersmål, tyska, till största delen av våra far- och morföräldrar, i skolan och på universitetet, eftersom vi inte fick eller kunde lära oss det hemma. Att så mycket har gått förlorat är inte min generations fel. Men det är vår plikt att bevara det som finns kvar och återta det som har gått förlorat, även om det tar år efter år och generationer, så att våra barn och barnbarn inte längre behöver lida av antigermanism. Trots detta nederlag på det språkliga området kan jag ärligt säga att vi tyskar utomlands ofta är bättre tyskar än många omskolade demokrater här i den så kallade Förbundsrepubliken, som i själva verket bara är en koloni under de allierades ockupation.

Min uppfostran som barn var alltid tysknationell och välsinnig. När jag senare blev bekant med den tyska nationalistiska rörelsen eller nationalsocialismen visste jag omedelbart att min uppfostran och inställning till hundra procent stämde överens med den - trots enorma avstånd, trots brist på språk, trots generationer utomlands, förblev den tyska själen trogen det tyska blodet. Däri ligger den tyska nationalitetens oerhörda kraft, som våra motståndare fruktar som pesten. Denna brist på språk är och var förvisso en stor nackdel. För om man tar ifrån ett folk dess språk, tar man alltför lätt ifrån det dess kultur och dess väsen, och därför har denna omständighet också bidragit till den utländska germanismens undergång. Men vi har också haft en stor fördel: den bittra förföljelsen på grund av vår lojalitet mot tyskheten och den tyska nationella inställningen har bundit oss samman fastare än någonsin!

(Efter denna demonstration förbjöds Lauck att resa in i landet).

Partiledarens föreläsningsturné i Västtyskland hade utlöst en ny utveckling inom rörelsen: cellerna och deras ledare, som tidigare varit strikt åtskilda, lärde känna varandra och började planera och genomföra gemensamma operationer. NSDAP/AO:s SA uppstår!

SA: En tät elitformation ledd av stabsledningen inom det ockuperade rikets territorium, som idag upprätthåller enheter i alla Gaue och under de senaste åren har gjort NSDAP/AO till den starkaste och framför allt den mest aktiva nazistiska motståndsorganisationen.

1976 greps Gerd Lauck i Förbundsrepubliken Tyskland och satt fängslad i nästan ett halvår innan ockupationsmakten deporterade honom tillbaka till USA. Hans tid i fängelse bevisar riktigheten i hans tidigare uttryckta övertygelse
:
"NSDAP/AO överlever varje arrestering - inklusive min. NSDAP/AO kan inte

längre krossas."

1977 genomför SA sin första stora propagandaoffensiv. De största framgångarna har SA-stormarna i Hamburg och Hannover, som gång på gång skapar rubriker. I slutet av 1977 håller SA under ledning av sin stabschef "**Armin**" ett möte med hela stabsledningen där man beslutar att byta namn på NSDAP/AO från utländsk organisation till Aufbauorganisation - ytterligare ett tecken på den fasta förankring som NSDAP/AO hade funnit i mellan i Tyskland. Beträffande NSDAP/AO:s struktur och uppgift uttalade partiledaren följande i rörelsens tidning "**NS-Kampftruf**":

Organisationen: NSDAP/AO

NSDAP/AO är både NSDAP:s utlandsorganisation och dess strukturorganisation. Det är den största nazistiska kamporganisationen i det som nu är Tyskland. Inom Tyskland och Ostmark är NSDAP-AO organiserat i många celler som arbetar oberoende av varandra och som samordnas och förses med propagandamaterial av NSDAP/AO:s utländska högkvarter. Detta utländska högkvarter är beläget i Amerika, där dess laglighet möjliggör en storskalig propagandamaskin, eller publiceringen av Kampschritt NS Kampftruf och en flod av klistermärken, affischer och flygblad.

NSDAP/AO kämpar beslutsamt mot NS-förbudet och strävar efter att NSDAP skall upptas som ett röstberättigat parti i Tyskland och i Ostmark. Tills kampen för upphävandet av NS-förbudet, eller övervinnandet av de nuvarande ockupationsförhållandena, gör återupprättandet av NSDAP självt möjligt, ligger ledarskapet i händerna på NSDAP/AO:s organisationsledare och de ledande NSDAP/AO (underjordiska) kämparna i hemlandet och utomlands. Slutmålet är uppkomsten av en nazistisk stat i ett fritt, suveränt Stortyskt rike och en ny ordning med en raslig grund i hela den ariska världen.

NSDAP/AO är aktiv på en internationell nivå. Även om de flesta av dess medlemmar naturligtvis finns i Tyskland, stöds den också av tyskar utomlands över hela världen. Många icke-tyska nationalsocialister som sympatiserar med NSDAP/AO i dess svåra kamp för ett nationalsocialistiskt Tyskland finns också representerade i NSDAP/AO:s supporterkeras. För dessa kamrater publicerar NSDAP/AO NS-rapporten på engelska, liksom olika material på andra språk.

Kampen för en rättighet:

Med tanke på de rådande ockupationsförhållandena och rörelsens nuvarande löjliga svaghet i jämförelse med Tredje rikets NSDAP, skulle ett förhastat försök

att återupprätta partiet vara ett onödigt äventyrande av medlemmarna, en absurditet som skadar NS-rörelsens anseende, en karikatyr och därmed en förolämpning mot Führerns parti och en oöverträffad fräckhet (eller åtminstone en ynkelig naivitet) från den tänkta "partiledningens" sida.

NSDAP/AO anser att en nazistisk organisations rätt att bära namnet NSDAP måste tillkämpas genom en prestation av historisk betydelse.

FÖRST NÄR VI UNGA NS-KÄMPAR UNDER EFTERKRIGSTIDEN HAR LYCKATS KÄMPA FÖR NS-RÖRELSENS FRIHET I TYSKLAND, KOMMER VI ATT HA RÄTT ATT ÅTERUPPRÄTTA NSDAP!

Om denna nazistiska frihet uppnås genom ett påtvingat upphävande av nazistförbudet, eller genom störtandet av Bonns förrädiska regim, är i detta avseende irrelevant. Den nazistiska kamporganisationen, som har utgjort den ledande kraften i underjorden, kommer sedan att omvandla sig till detta nygrundade NSDAP och partiledarna kommer att växa fram ur dess ledarskapscirklar. Det är inte rättfärdigandet av en nazistisk organisations existens, struktur eller anspråk på ledarskap som är avgörande, utan dess konkreta framgång.

De tre uppgifterna:

NSDAP/AO har tagit på sig tre viktiga uppgifter. Den första uppgiften är att **tillhandahålla propaganda**. NSDAP/AO har satt som mål att efter bästa förmåga förse inte bara NSDAP/AO-cellerna utan hela NS-rörelsen i Tyskland med NS-propagandamaterial. Att det under nuvarande ockupationsförhållanden knappast är möjligt att faktiskt tillhandahålla "tillräckligt" material är klart, men det är inget skäl att avstå från att försöka distribuera så mycket och så bra material som möjligt! Därför förväntar sig NSDAP/AO att dess militanter och medarbetare effektivt använder detta material och gör sitt bästa för att bidra till att åtminstone delvis betala den finansiella bördan. Det är välkänt, åtminstone i aktivistkretsar, att NSDAP/AO skickar ut mycket, mycket mer material än vad frontkämparna "betalar för" eller kan "betala för".

Den andra uppgiften är att **bygga upp en materiell bas**, vilket är absolut nödvändigt för att fortsätta och utvidga propagandaarbetet. Kampen om medel kommer att vara en avgörande faktor i det långa loppet. Därför är de bidrag som kommer från sponsorkretsen och donationer från mecenater mycket viktiga. Dessutom finns det en viss inkomst från försäljningen av olika föremål.

Den tredje uppgiften är att **bilda en enhetlig organisation**. Effektivisering är självmord i underjorden. Endast cellsystemet, som försetts med material från det

utländska högkvarteret, har visat sig fungera i praktiken. Endast ett fåtal NSDAP/AO-kamrater arresteras, till exempel under bondingoperationer. Nästan alla arresteringar sker för andra handlingar. Det bör också nämnas att det inte är det utländska högkvarteret utan celledarna och aktivisterna själva som måste sätta upp sina celler, leda dem och genomföra aktioner. De åtnjuter alltså en hel del frihet från det organisatoriska ledarskapet och därmed möjligheten att bevisa sig i aktiv kamp. Ledningens inblandning är varken önskvärd eller nödvändig och förblir minimal.

Ledarskap:

Officiellt kommer den högsta organisatoriska ledningen oundvikligen att ligga hos det utländska högkvarteret, eftersom det måste anta de flesta av de funktioner som en organisatorisk ledning har, åtminstone i den mån detta överhuvudtaget är möjligt när det gäller en underjordisk organisation. Dessa funktioner är:

tillhandahållande av propaganda
uppbyggnad av en materiell grund
Inrättande av ett kommunikationscentrum.
den allmänna samordningen
organisationens representation utåt

Den nazistiska rörelsens historia sedan 1945 har visat att inget högkvarter inom det ockuperade Tyskland kan fylla dessa funktioner, åtminstone inte om det skall vara ett långsiktigt och storskaligt företag som NSDAP/AO. I verkligheten ligger ledarskapet varken hos det utländska högkvarteret eller i händerna på någon enskild person, utan hos en krets av de viktigaste nazistledarna, som bildats under år av hård kamp. De allra flesta av dessa ledare är rikstyskar och aktiva i NS underjordiska kamp på rikets territorium. Endast en relativt liten minoritet av ledarna befinner sig utomlands, där de måste bemanna det utländska högkvarteret.

Eftersom det utländska högkvarteret endast utgör en mycket liten del av NSDAP/AO, även om det på grund av det nazistiska förbudet måste fylla funktionerna som organisatorisk ledare och därför spelar en till synes överdimensionerad roll, är dess ledarprivilegier begränsade i förhållande till de andra auktoritativa ledarna i vårt gemensamma, tyska fosterland, vars frivilliga samarbete och samtycke är en förutsättning för en seriös nazistisk kamporganisation.

NSDAP/AO avvisar varje absolut anspråk på ledarskap. Endast Führern, Adolf Hitler, hade rätt till ett ovillkorligt anspråk på ledarskap. Den som kräver

detsamma för sig själv efter 1945 är en arrogant skurk. Detta betyder dock inte att vi nationalsocialister skall avstå från att bygga upp en kamporganisation och de nödvändiga privilegier för dess ledare som följer med detta, utan bara att detta mål måste eftersträvas på ett realistiskt sätt.

NSDAP/AO anser att den måste bevisa sig i NS-militanternas ögon snarare än tvärtom, att trohet måste förtjänas snarare än krävas, och att medlemmar och medarbetare måste vinnas genom konstruktivt samarbete, dvs. en konkret tjänst (leverans) och en konkret tjänst i gengäld (åtagande), även före och oberoende av "anslutning". Grunden för lojalitet, på vilken all frivillig lojalitet vilar, är ett förtroendeförhållande, en ansvars känsla och en känsla av tillhörighet (även organisatorisk), som endast kan utvecklas gradvis.

Medlemskapet i NSDAP/AO är inte formellt (vilket det inte heller är i PLO). Till skillnad från Fördererkreis finns det inget kort och inga månadsavgifter. Inte heller något certifikat eller märke. Medlemskapet består i att betrakta sig själv som medlem i NSDAP/AO och agera därefter, dvs. att tillvarata deras intressen, följa deras instruktioner och erkänna deras ledarskap. Det är medlemskap i NSDAP/AO. **"Detta är vår väg!"** (ur: NSDAP/AO:s strategi av Gerhard Lauck)

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast 70 Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mehrfache von Massenmord, Verdrängung, Verfolgung und Vertreibung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der germanischen Rassen halb gänzlich zerstört. Adolf Hitler ist erwacht.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektierte Völker- und Rassenmenschen als ein Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wesentliche Gegner ist aber dabei, dem Völkermord – gegen alle weißen Völker (?) – zu begegnen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überfremdung und Assimilation.

Ein „Siege“ oder „Sieg“, ob im Wahlkampf oder im Straßenkampf, ist ein Propagandaausweis, bewirkt aber auf keinen Fall die Vernichtung der Juden. Nationalsozialisten tun alles Pflichten!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktiva.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligheitsarmén (www.movingthecentent.com/truth.htm). Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkivör som gräver upp det begravningsförhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (2022) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "siege" or "steige", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!